Ст. Ще се съгласят. За умрели лошаво не се говори, ама

Сн.. Цялото я е харесвал Найден..

Ст. ~~Кога найденчо си~~ Имаше ли в село другаде не бяха подлудяла; аз знаех виду...

Сн. И затова е станала калугерка!

Ст. Ох добре.

Сн. А пък Найден ми се оплакваше...

Ст. И свой ли... Той още не я е забравил... И пак ме му мислих. Ей, ако навремето ме послушаше сега щеше вдовица да бъде.

Сн. (с болка) Тъй, ама...

Ст. Той да си избира умна, не е калугерка жена безумна... Калугерка... Да не... ~~[illegible]~~ монахиня! И уж бил учен, а гледай какво се е решил да направи... Язък му за учението!... Той... казвам, че [illegible] и сега както не се случи ще изгуби глава... чудно, дето хора ставали калугери. Винаги [illegible] да ги задави...

Чува се кучешки лай.

Кака скача да види, но до като стигне до вратата, връща се отвърнал: влиза Найден и Манчо и Лало.

VI

Всички стават, без дядо Пенчо.

Н. (весело) Седни майсторе, да ~~повечеряме~~ лапнем и сърбнем. Ти не е приготвях за тебе, ама

М. Те не е до вечерята, а до сватбата.

Л. Едно ли?! – извади от рафтовете бъклица... тъдява е изгубих. свати

Ст. Тъй майсторе. Я седни в горния край. Не сме готвили кой знай какво, ама за добри хора ще се намери.